

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3064/2017
25.04.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији су заједнички пуномоћници Предраг Басарић и Немања Марковић, адвокати из ..., против тужених ББ из ..., чији су пуномоћници Корнел Зарја и Биљана Бјелетић, адвокати из ..., и ВВ из ..., чији је привремени заступник ГГ из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији туженог ББ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 872/2015 од 11.03.2015. године, на седници одржаној 25.04.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 872/2015 од 11.03.2015. године, применом члана 395. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 872/2015 од 11.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Панчеву П 1553/07 од 29.04.2009. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца па је утврђено да је ништав уговор о купопродаји непокретности закључен дана 27.07.2002. године између ВВ, као продавца, и ББ, као купца, оверен код Општинског суда у Панчеву Ов .../..., где је предмет купопродаје непокретност уписана у ЗКЊЈ број ... КО ..., ново стање стамбена зграда саграђена на парцели бр. у ..., ... бр...., са правом коришћења парцеле топ.бр. .../... изграђена у грађевинско земљиште у граду од 03,74 ара, те да исти не производи правно дејство и да се наложи ЗК Одељењу Општинског суда Панчево да изврши брисање овог уписа и успостави пређашње земљишно књижно стање на основу правноснажне пресуде. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове поступка у износу од 506.437,50 динара. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да привременом заступнику туженог ВВ на име трошкова поступка исплате износ од 170.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 872/2015 од 11.03.2015. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда, а жалбе тужених одбијене, као неосноване. Ставом другим изреке, одбачена је жалба туженог ББ од 24.12.2009. године изјављена против пресуде Општинског суда у Панчеву П 1553/07 од 29.04.2009. године као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП (погрешно се позивајући на члан 404. ЗПП).

Решењем РЗ 92/17 од 01.11.2017. године, Апелациони суд у Београду предложио је Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог ББ применом члана 395. ЗПП.

Врховни касациони суд није везан предлогом апелационог суда, па налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца на основу члана 395. ЗПП („Сл.гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09, који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП „Сл.гласник РС“ бр. 72/11). Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено правноснажном пресудом, а која се ревизијом побија, је утврђење ништавости уговора о купопродаји. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 16.10.2002 године, а вредност предмета спора побијаног дела је 1.500.000,00 динара што представља динарску противвредност 24.569,38 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 61,0516 динара).

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог ББ недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић